

Åsa Hellberg

a DOUA șansă

traducere din limba suedeză de
DANIELA IONESCU

Prolog

Sfârșitul anului 2011, biroul avocatului Andreasson,
din Stockholm.

Iubitele mele prietene,

A venit timpul să ne luăm rămas-bun pentru totdeauna.

Mă doare să mă gândesc la asta.

Statornicia dragostei și a loialității voastre mi-a întregit viața. Pentru asta nu vă voi putea mulțumi niciodată îndeajuns.

Când veți primi aceste rânduri, va fi trecut un timp de când ne-am despărțit și sper, desigur, că v-ați obișnuit cu noile voastre vieți și că vă bucurați de ele la fel de mult ca mine, atunci când le-am plănuit. Mi-aș dori să știu că prietenia voastră a rămas la fel de puternică, în ciuda încercărilor la care ați fost supuse. Dar cred așa: ceea ce am avut noi a fost unic. În orice caz, nu mai cunosc vreun alt cvartet de prieteni ca al nostru.

Frumoasa mea Rebecka, sper că te simți bine în noua ta casă din Mallorca și că arhitectul pe care l-am trimis să te ajute și-a fost... pe plac.

Înțeleapta mea Susanne, hotelul din Londra a fost copilul meu. A fost minunat să-mi închipui cum, într-o zi, tu vei fi

Tăcerea s-a prelungit. Obrajii lui Maggan erau umezi, Rebecka își sufla nasul, Susanne îl privea cu ochi mari pe avocatul Andreasson, când acesta, în cele din urmă, și-a răsucit scaunul și a scos o urnă din dulapul cu acte din spatele său. A pus-o ușor pe birou.

– N-am crezut niciodată că ne va mai da vreun semn, a spus Susanne încet și a pus mâna pe urnă. Nu încetezi niciodată să ne uimești, nu-i așa, Sorja?

A zâmbit când celelalte două prietene și-au pus și ele mâinile lângă a ei.

– Sunt, desigur, o grămadă de lucruri de rezolvat mai întâi, dar... când plecăm?

Tăcerea s-a prelungit. Obrajii lui Maggan erau umezi, Rebecka își sufla nasul, Susanne îl privea cu ochi mari pe avocatul Andreasson, când acesta, în cele din urmă, și-a răsucit scaunul și a scos o urnă din dulapul cu acte din spatele său. A pus-o ușor pe birou.

– N-am crezut niciodată că ne va mai da vreun semn, a spus Susanne încet și a pus mâna pe urnă. Nu încetezi niciodată să ne uimești, nu-i așa, Sorja?

A zâmbit când celelalte două prietene și-au pus și ele mâinile lângă a ei.

– Sunt, desigur, o grămadă de lucruri de rezolvat mai întâi, dar... când plecăm?